

РЕШЕНИЕ

№ 94

гр. Варна, 12.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в публично заседание на трети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Милен П. Славов

Членове: Петя Ив. Петрова
Мария Кр. Маринова

при участието на секретаря Олга Ст. Желязкова
като разгледа докладваното от Петя Ив. Петрова Въззивно гражданско дело
№ 20223000500299 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по в.гр.д. № 299/2022 г. по описа на Варненския апелативен съд е образувано по две въззивни жалби, на всяка от страните срещу различни части от решение № 260002/21.04.2022 г., както и по частна жалба на КПКОНПИ против определение №260056/07.06.2022 г. по чл. 248 ГПК, постановени по гр.д. № 189/2018 г. по описа на Силистренския окръжен съд, както следва:

-По въззивна жалба на Т. Г. Г., М. С. Г., ЕТ „МИТ – М. Г.“ и И. М. С., подадена чрез адв. А., против решението на окръжния съд, В ЧАСТТА, с която се отнема в полза на държавата следното имущество на обща стойност 29 100 лева, както следва:

На основание чл. 63. ал. 2, т. 1 вр. с чл.62 от ЗОПДНПИ (отм.) от ЕТ “МИТ - М. Г.”:- товарен автомобил, марка “*”, модел “*” с рег.№ *. рама № *, двигател № *, дата на първа регистрация 03.11.2004 г.;- товарен автомобил, марка “*”, модел “*” с рег.№ *, рама№ *, двигател № *, дата на първа регистрация 16.10.2007г.

На основание чл. 67 вр. с чл. 62 от ЗОПДНПИ (отм.) от И. М. С., ЕГН *****:- лек автомобил, марка “*”, модел “*” с рег.№ *, рама № *, двигател № *, дата на първа регистрация 06.03.2009г. както и В ЧАСТТА, с която И. М. С. е осъден да заплати по сметка на Силистренски окръжен съд сумата от 636 лв., представляваща ДТ върху уважената част от исковата претенция, а ЕТ “МИТ - М. Г.“, е осъден да заплати по сметка на Силистренски окръжен съд сумата от 528, представляваща ДТ върху уважената част от исковата претенция.

Въззивниците, чрез процесуалния си представител са настоявали, че в обжалваните части решението е неправилно, като постановено при съществени процесуални нарушения, при неправилно приложение на материалния закон и е необосновано, като са молили за отмяната му в тази част и отхвърляне на исковете с присъждане на разноски. Посочили са, че окръжният съд не изложил мотиви, в които да обсъди възраженията им, да направи преценка на доказателствата и да посочи какви са фактическите му констатации, а въз основа на тях - и правните изводи. Сочили са, че неправилно окръжният съд не взел предвид, че делото е започнало по отменения ЗОПДНПИ, поради което и следвало да се приложи по-благоприятния за тях размер на релевантното несъответствие от 250 000 лв., а не 150 000 лв. съгласно последващото изменение. Неналичните парични средства, представляващи вноски по банкови сметки, както и погасителни вноски по кредитни карти, предоставени суми на трети лица и изплатени лихви по банкови сметки, както и лизинговите вноски за придобиване на МПС и то от ЕТ „МИТ – М. Г.“, не съставлявали имущество по смисъла на закона, поради което следвало да се извадят от общата стойност, изчислена от вещото лице и възприета от окръжния съд в обжалваното решение. Неправилно от обичайните разходи по данни на НСИ не били приспаднати от съда тези, за които имало доказателства за реалното им извършване. Не бил отчетен при анализа и факта на наличните суми по банковите сметки на проверяваните към началото на проверката.

Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, чрез А. В. – държавен инспектор – юрист към ТД - Варна, е подала писмен отговор на жалбата, с който е оспорила същата и по съображения за неоснователност на оплакванията е молила за

отхвърлянето ѝ.

-По въззивна жалба на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (КПКОНПИ), подадена чрез А. В. – държавен инспектор – юрист към ТД - Варна, против решението на окръжния съд В ЧАСТТА, с която са отхвърлени исковете ѝ по чл. 74, ал. 1 от ЗОПДНПИ (отм.) във връзка с § 5, ал. 1 от ПЗР на ЗПКОНПИ за отнемане в полза на държавата на имущество на обща стойност 159 112, 43 лв.:

На основание чл. 72 във връзка с чл. 63, ал. 2, т. 1 вр. с чл. 62 от ЗОПДНПИ (отм.) от М. С. Г.: - сума в размер 15 000 лв., представляваща предоставени на 03.08.2010 г. и на 06.12.2010 г. заеми на ЕТ "МИТ - М. Г.;

На основание чл. 72 във връзка с чл. 63, ал. 2, т. 2 вр. с чл. 62 от ЗОПДНПИ (отм.) от Т. Г. Г., ЕГН ***** и М. С. Г.: - сума в размер 7 200 лв., представляваща предоставен на 05.08.2009г. заем на М. Г. Д.; - сума в размер 200 лв., представляваща предоставен на 19.11.2012 г. заем на З. М.; - сума в размер 200 лв., представляваща предоставен на 20.11.2012 г. заем на Б. В.; - сума в размер 170 лв., представляваща предоставен на 22.11.2012 г. заем на Г. Б. Ж.; - сума в размер 500 лв., представляваща предоставен на 24.11.2012 г. заем на Н. Б. Ш.; - сума в размер 300 лв., представляваща предоставен на 11.12.2012 г. заем на Х. Ч. А.; - сума в размер 210 лв., представляваща предоставен на 13.12.2012 г. заем на Б. Б. А.; - сума в размер 150 лв., представляваща предоставен на 10.01.2013 г. заем на Ю. И. Ю.; - сума в размер 300 лв., представляваща предоставен на 25.01.2013 г. заем на А. К. Д.; - сумата в размер 250 лв., представляваща предоставен на 25.01.2013 г. заем на Н. Я. Д.;

На основание чл. 63, ал. 2, т. 1 вр. с чл. 62 от ЗОПДНПИ (отм.) от Т. Г. Г.: - сума в размер на 5 353,61 лв., представляваща погасителни вноски по кредит, усвоен по сметка в лева * в „*“ АД;

На основание чл. 63, ал. 2, т. 1 вр. с чл. 62 от ЗОПДНПИ (отм.) от М. С. Г.: - сума в размер н* 856,16 лв. внесена касово по картова сметка в лева * в „Р. Б.“ ЕАД, с титуляр М. Г.; - сума в размер на 125 422,66 лв., представляваща погасителни вноски по кредит, усвоен по разплащателна сметка в лева № * в „Б. Д.“ ЕАД;

КПКОНПИ е настоявала, че решението на окръжния съд в обжалваната отхвърлителна част е неправилно, като постановено в нарушение на

процесуалния и на материалния закон и е необосновано по изложени съображения. Молила е за отмяната му с уважаване на иска и присъждане на сторените по делото разноски. Оплакванията са, че погрешно, в разрез с разпоредбата на чл. 151 ЗПКОНПИ (приложим по делото по силата на §5, ал.2 ПЗР на ЗПКОНПИ) окръжният съд приел, че може да се отнема само налично имущество. Имуществото, придобито през целия проверяван период било релевантно дори когато не било налично, защото на отнемане подлежала паричната му равностойност, поради което следвало да участва при изчисляването на „значително несъответствие“.

Ответниците, чрез адв. А., са подали писмен отговор на жалбата, с който са оспорили същата и по съображения за правилността на решението в отхвърлителната му част са молили за потвърждаването му.

-По частна жалба на КПКОНПИ против определение №260056/07.06.2022 г., с което окръжният съд е отхвърлил молбата на комисията по чл. 248 ГПК за изменение на решение № 260002/21.04.2022 г., постановено по настоящото дело в частта, с която Комисията е осъдена да заплати на адв. И. А. от АК, гр. С. сумата от 8049,14 лева адвокатско възнаграждение по чл. 38 ЗА, съобразно отхвърлената част от иска. Комисията е навела оплаквания за неправилност на обжалваното определение, като постановено в нарушение на закона и е молила за отмяната му и уважаване на молбата по чл. 248 ГПК.

Ответниците са подали писмен отговор на частната жалба и по съображения за неоснователността ѝ, са молили за потвърждаване на обжалваното определение по чл. 248 ГПК.

В съдебно заседание пред настоящата инстанция всяка от страните, чрез процесуалния си представител, е поддържала въззивната си жалба и отговора, като ответниците са претендирали разноски само за държавна такса.

Съдът на осн. чл. 269 от ГПК, след като извърши служебна проверка, намира обжалваното решение за валидно и допустимо, а по правилността му с оглед събраните доказателства намира следното:

Производството пред Разградския окръжен съд е било образувано по иск на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество срещу Т. Г. Г., М. С. Г., ЕТ “МИТ - М. Г.“ на основание чл.74 ЗОПДНПИ /отм./ и развиващо се към настоящия момент по

реда на ЗПКОНПИ, на основание §5, ал.2 ПРЗ на ЗПКОНПИ, за отнемане в полза на държавата на имущество на обща стойност 188 212,43 лева, както следва: На основание чл. 72 във връзка с чл. 63, ал. 2, т. 1 вр. с чл. 62 от ЗОПДНПИ (отм.) от М. С. Г.: -сума в размер 15 000 лв., представляваща предоставени на 03.08.2010 г. и на 06.12.2010 г. заеми на ЕТ "МИТ - М. Г.; На основание чл. 72 във връзка с чл. 63, ал. 2, т. 2 вр. с чл. 62 от ЗОПДНПИ (отм.) от Т. Г. Г., ЕГН ***** и М. С. Г., ЕГН ***** : - сума в размер 7 200 лв., представляваща предоставен на 05.08.2009г. заем на М. Г. Д.; - сума в размер 200 лв., представляваща предоставен на 19.11.2012 г. заем на З. М.; - сума в размер 200 лв., представляваща предоставен на 20.11.2012 г. заем на Б. В.; - сума в размер 170 лв., представляваща предоставен на 22.11.2012 г. заем на Г. Б. Ж.; - сума в размер 500 лв., представляваща предоставен на 24.11.2012 г. заем на Н. Б. Ш.; - сума в размер 300 лв., представляваща предоставен на 11.12.2012 г. заем на Х. Ч. А.; - сума в размер 210 лв., представляваща предоставен на 13.12.2012 г. заем на Б. Б. А.; -сума в размер 150 лв., представляваща предоставен на 10.01.2013 г. заем на Ю. И. Ю.; - сума в размер 300 лв., представляваща предоставен на 25.01.2013 г. заем на А. К. Д.; - сумата в размер 250 лв., представляваща предоставен на 25.01.2013 г. заем на Н. Я. Д.; На основание чл. 63, ал. 2, т. 1 вр. с чл. 62 от ЗОПДНПИ (отм.) от Т. Г. Г.: - сума в размер на 5 353,61 лв., представляваща погасителни вноски по кредит, усвоен по сметка в лева * в „*“ АД; На основание чл. 63. ал. 2. т. 1 вр. с чл.62 от ЗОПДНПИ (отм.) от М. С. Г.: - сума в размер н* 856,16 лв. внесена касово по картова сметка в лева * в „Р. Б.“ ЕАД, с титуляр М. Г.; - сума в размер на 125 422,66 лв., представляваща погасителни вноски по кредит, усвоен по разплащателна сметка в лева № * в „Б. Д.“ ЕАД; На основание чл. 63. ал. 2, т. 1 вр. с чл.62 от ЗОПДНПИ (отм.) от ЕТ "МИТ - М. Г.": - товарен автомобил, марка "*", модел "*" с рег.№ *. рама № *, двигател № *, дата на първа регистрация 03.11.2004 г.; - товарен автомобил, марка "*", модел "*" с рег.№ *, рама№ *, двигател № *, дата на първа регистрация 16.10.2007г.; На основание чл. 67 вр. с чл. 62 от ЗОПДНПИ (отм.) от И. М. С.: - лек автомобил, марка "*", модел "*" с рег.№ *, рама № *, двигател № *, дата на първа регистрация 06.03.2009г.; Ищецът е претендирал за разноските и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Комисията е изложила твърдения, че: с решения по протокол № ТД

04ВА/УВ-11599/06.08.2015г. и протокол № ТД 04ВА/УВ-16961/06.10.2016г. на директора на ТД на КОНПИ – Варна са образувани проверки съответно срещу Т. Г. Г. и М. С. Г. въз основа на постъпили уведомления на основание чл. 25, ал. 1 от ЗОПДНПИ (отм.) в ТД на КОНПИ - Варна от Окръжна прокуратура - Силистра с вх. УВ - 1460 /29.07.2015г. за привличане в качеството на обвиняем по ДП № 68/2014г. по описа на ОД на МВР - Силистра на Т. Г. Г. и от Окръжна прокуратура - Силистра с вх. УВ-1373/29.09.2016г. за внесен обвинителен акт по ДП №68/2014г. по описа на ОД на МВР - Силистра срещу М. С. Г., за извършени престъпления по чл.255, ал.1, т.1 вр. чл.26 от НК; периодите на проверките поотделно срещу двамата ответници са съответно за Т. Г. Г. – от 06.08.2005 г. до 06.08.2015 г. и за М. С. Г. – от 06.10.2006 г. до 06.10.2016 г.; престъпленията попадат в предметния обхват на чл.22, ал.1, т.18 от ЗОПДНПИ (отм.); в хода на проверките, образувани съответно на 06.08.2015 г. и на 06.10.2016 г., е установено значително несъответствие по см. на чл. 21, ал.2 от ЗОПДНПИ (отм.) във вр. § 1, т.7 от ДР на ЗОПДНПИ (отм.) в имуществото на проверяваните (като е включено съответно и имуществото на съпруга/съпругата – втори ответник), на детето И. М. С. и на М. Г. в качеството му на ЕТ „МИТ –М. Г.“ (ответници по делото); с решение № 234/25.04.2018г. и решение № 235/25.04.2018г. са образувани производства за отнемане на незаконно придобито имущество, а с решения № № 570/01.08.2018 г. и 571/01.08.2018 г. и за предявяване на исковите за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество.

Ответниците не са подали отговор на исковата молба, като с писмена молба в хода на производството са навели само възражения за недопустимостта на иска, предвид изтеклите преклузивни срокове за извършване на проверката и внасяне в съда на мотивираното искане.

Производството на комисията се води по ЗПКОНПИ - чл. 153, ал. 1 от ЗПКОНПИ (п о арг. от нормата на § 5, ал. 2 от ПЗР на ЗПКОНПИ, в редакцията на тази норма след изменението □ с ДВ, бр. 1 от 2019г., тъй като проверката и производството пред съда са започнали по ЗОПДНПИ (отменен, считано от 23.01.18г.), но следва да се довършат по реда на ЗПКОНПИ). Независимо, че първоинстанционният съд в решението си е посочвал норми по ЗОПДНПИ (обн.2012г., отм.2018г.), то доколкото текстовете са с идентично съдържание със съответните им, уреждащи същата материя по

ЗПКОНПИ, съдът приема, че произнасянето му е в съответствие с разпоредбите на ЗПКОНПИ. Производството е допустимо (възражението за недопустимост, поради изтичане на преклузивен срок е неоснователно, предвид ТР 1/2018 г. на ОСГК ВКС и разрешенето на въпроса с определение № 212/24.06.2020 г. на ВКС по ч.гр.д. № 2390/2019 г.). Налице са всички предвидени в закона предпоставки: Въз основа на уведомления от Окръжна прокуратура – Силистра по чл.22 ал.1 ЗОПДНПИ /отм./ от 29.05.2015г. и 29.09.2016г., с Протокол № ТД 04ВА/УВ-11599/06.08.2015г. и Протокол № ТД 04ВА/УВ-16961/06.10.2016г. на директора на ТД на КОНПИ – Варна са образувани проверки съответно срещу Т. Г. Г. и срещу М. С. Г.. Същите са приключили с доклад по чл.27 ал.4 ЗОПДНПИ /отм./ и са взети решение № 234/25.04.2018г. и решение № 235/25.04.2018г. за образуване на производство за отнемане на незаконно придобито имущество и решения № 570/01.08.2018г. и № 571/01.08.2018г. за предявяване на исковете по чл.74 ЗОПДНПИ /отм./. Повдигнатите обвинения за Т. Г. са по чл. 255, ал.1, т.1 вр. чл. 26 от НК, а за М. Г. – по чл. 255, ал.1 т.2, 3 и 5, ал.3 и чл. 26 от НК и по чл. 255, ал.1 т.2, във вр. чл. 26 от НК и те попадат в предметния обхват на чл. 22, ал.1, т.18 от ЗОПДНПИ /отм./, сега - съответно на чл.108, ал.1, т.18 от ЗПКОНПИ.

Искът на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество е за отнемане от проверяваните М. С. Г. лично и в качеството му на ЕТ “МИТ - М. Г.“ и Т. Г. Г. и от техния син И. М. С. на три налични автомобили (от ЕТ “МИТ - М. Г.“ - два товарни автомобил и от И. М. С. – лекия автомобил), както и на парични суми, представляващи предоставени от проверяваните заеми, платени погасителни вноски по кредити и внесена касово по картова сметка сума (от М. С. Г. и Т. Г. Г. на суми, дадени в заем, както и поотделно от М. С. Г. и от Т. Г. Г. на суми - предоставени заеми и внесени погасителни вноски по кредити и касово внесена по картова сметка). Ответниците М. С. Г. и Т. Г. Г. са съпрузи от 22.10.1988г., а ответникът И. М. С. е техен син.

КПКОНПИ не е твърдяла да е било налично имущество в началото на периода, както и не твърди претендираните за отнемане суми – дадени заеми, внесени суми по сметки и погасителни вноски по кредити и картова сметка да са налични у ответниците към момента на проверката. Поддържано е, а и

установено е от доказателствата по делото е, че цялото придобито от проверяваните, (вкл. и в качеството на ЕТ на ответника М. Г. и от синът им) имущество в процесния период (и за двата процесни периода е едно и също), е следното:

- два недвижими имота: поземлен имот с идентификатор № 24030.501.673 по КК на гр. Д. с площ 394кв.м., находящ се в *, представляващ прилежащ терен на сграда за търговия със ЗП 139кв.м., с идентификатор №24030.501.673.1 и сграда за търговия със ЗП от 91кв.м. с идентификатор №24030.501.673.1, с право на строеж, собственост на ЕТ “МИТ - М. Г.“ по договор за покупко - продажба на недвижим имот с Община - Дулово от 09.07.2008г., Акт № 293, том I от 15.08.2008г. на СВ – Дулово, при призната от КПКОНПИ действителна стойност на придобит от 3 690,34лв.; недвижим имот, находящ се в жилищна сграда със сутерен и терасовиден етаж в *, изградена въз основа на Разрешение за строеж № 36/10.03.2008г., а именно: Апартамент № 8, на етаж 3, кота + 6.48 със ЗП от 102.40кв.м., състоящ се от: три стаи, коридор, баня с тоалетна, килер, тераса, представляващ самостоятелен обект с идентификатор № 10135.2554.528.1.8, заедно с 2.0134 % ид.ч., представляващи 14.18 кв.м. от общите части на сградата, с означен № 1 и от правото на строеж върху дворното място, върху което е построена, представляващо ПИ с идентификатор № 10135.2554.528 с площ по документ за собственост от 937кв.м., с трайно предназначение на територията - урбанизирана, начин на трайно ползване - комплекс за култура и изкуство, придобит от М. С. Г. с нотариален акт за покупко - продажба на недвижим имот № 195, том I. рег.№ 4889, дело № 168 от 28.06.2010г. / Акт № 96, том XXXI от 28.06.20Юг. на СВ - Варна / от „В. Х.“ ООД за сумата от 53 022,45евро или 103 702,90лв., заплатена със средства от банков кредит, предоставен от „Б. Д.“ ЕАД с призната от КПКОНПИ действителна стойност на сделката в размер на 122 017,26 лв. (преведена н*0.06.2010 г. от сметка № * в „Б. Д.“ ЕАД с титуляр М. Г., по която е усвоен кредита – на продавача „В. Х.“ ЕАД сумата от 53 022,45 евро или 103 702,90 лв. с посочено основание „покупка на имот“ и от сметка № * в „Б. Д.“ ЕАД с титуляр М. Г. по сметка на продавача още 18 314,36лв. с посочено основание „по договор за заем от 28.06.2010 г.); И двата недвижими имота не се претендират от КПКОНПИ за отнемане в полза на държавата, като за имота в гр.Д. – поради това, че правата на държавата били погасени по давност, а апартаментът в гр.Варна -

тъй като усвоеният кредит не бил погасен изцяло (погасен бил в размер под 50 %, поради което КПКОНПИ е претендирала за отнемане погасителните вноски по договор за банков кредит от 23.06.2010 г.);

- Четири моторни превозни средства (МПС), както следва: Придобити възмездно през проверявания период от проверяваното лице М. Г. в качеството му на ЕТ «МИТ - М. Г.»: Товарен автомобил, марка “*”, модел “*” с рег.№ *, дата на първа регистрация 03.11.2004 г., придобит с договор от 04.08.2008 г., за сумата от 4 850 евро или 9 485,77 лв., която е призната от КПКОНПИ като действителна стойност на сделката; Товарен автомобил, марка “*”, модел “*” с рег.№ *, дата на първа регистрация 16.10.2007г., придобит от „А.“ ООД с договор от 09.10.2009г., след окончателно плащане по договор за финансов лизинг от 27.09.2007г., като автомобилът се претендира за отнемане от КПКОНПИ, тъй като не е установен законен източник на средства за придобий.ето му; Лек автомобил, марка “*”, модел “*” с рег.№ *, дата на първа регистрация 21.10.2005г., придобит от „А. л. е. с.“ АД с договор от 09.11.2007г., след сключен договор за финансов лизинг от 18.10.2005г., като автомобилът не се претендира за отнемане в полза на държавата, тъй като на основание чл. 73 от ЗОПДНПИ(отм.) правата на държавата били погасени по давност. Придобит възмездно през проверявания период от ответника И. М. С. - син на проверяваните лица - лек автомобил, марка “*”, модел “*” с рег.№ *, дата на първа регистрация 06.03.2009г., регистриран на И. М. С. на 05.03.2012г., след сключен договор № 4564/03.03.2009 г. между проверявания М. С. Г. и „П. л. Б.“ ЕООД. Т.е. автомобилът е придобит от И. М. С. за сметка на родителите му Т. Г. Г. и М. С. Г. и се претендира за отнемане от КПКОНПИ, тъй като не е установен законен източник на средства за придобий.ето му.

За основателността на иска по чл. 153, ал. 1 от ЗПКОНПИ следва да е установено: - че дадено физическо лице е придобило незаконно имущество, т.е. имущество, за придобий.ето на което не е установен законен източник, съгласно легалното определение, дадено в § 1, т. 2 от ДР на закона; наличието на обосновано предположение, че това конкретно имущество е придобито незаконно, като такова предположение е налице винаги, когато след проверка се установи значително несъответствие между имуществото и нетния доход на проверяваното лице в размер на 150 000 лева за целия проверяван период; образувано наказателно производство срещу това лице за

престъпление по НК, измежду визираните в закона, по което то е привлечено като обвиняем (съгласно разпоредбата на чл. 153, ал. 6 (нова, ДВ, бр. 1 от 3.01.2019 г.) от ЗПКОНПИ „не съставляват законова пречка за съществуването и надлежното упражняване правото на иск за отнемане на незаконно придобитото имущество в полза на държавата прекратяването на наказателното производство или влизането в сила на присъда, с която подсъдимият е признат за невинен за престъпления, посочени в разпоредбата на чл. 108, ал. 1 от закона“ (в този см. Решение № 208 от 3.12.2019 г. на ВКС по гр. д. № 682/2019 г., III г. о., ГК). Наличието на посоченото в закона несъответствие е материална предпоставка за възникване правото на държавата да иска отнемане на незаконно придобитото имущество и с оглед приложимия към настоящия момент ЗПКОНПИ (§ 5, ал.1 ПЗР на ЗПКОНПИ) релевантен е посочения в §1, т.3 от ДР на ЗПКОНПИ размер на изискуемото се несъответствие от 150 000 лева (в т.см. е и даденото разрешение в Решение № 86/11.06.2020г. по гр.д. № 3930/2019г. на ВКС, IV г.о.). Затова, съдът не споделя съображенията на ответниците за приложимост в случая на несъответствие от 250 000 лв., заради наличие на „по-благоприятен закон“ съгласно действащата по време на образуване на производството пред КПКОНПИ редакция на разпоредбата на §1, т.7 от ДР на ЗОПДНПИ (отм.).

Съгласно нормата на чл. 141 от ЗПКОНПИ на отнемане подлежи само незаконно придобито имущество, а това е такова имущество, което е влязло в патримониума на проверяваното лице през проверявания период и което е налично и в края на този период, но е придобито с незаконни доходи, т. е такива, които са от забранена със закон дейност. Имуществото, което е напуснало патримониума на проверяваното лице към момента на сезиране на съда, не може да бъде отнето от него, но ако имуществото се намира у свързани лица, то се отнема от тях, а ако е отчуждено в полза на трети лица, на отнемане подлежи равностойността на отчужденото имущество, когато отчуждаването е противопоставимо на държавата. Ако отчуждаването не е противопоставимо на държавата, имуществото се отнема от приобретателя му. Следователно на отнемане от проверяваното лице или свързаните с него лица подлежи само притежавано – налично имущество, а не доходи или приходи на това лице, а също и непритежавано имущество – такова, което е било придобито от него, но вече е напуснало патримониума му, тъй като е отчуждено, изоставено, потребено или обезценено. (така Решение №

97/18.05.2018 г. по гр. д. № 3224/2017 г. по описа на ВКС, IV г. о.).

По въпроса дали следва да се отчитат като придобито пред проверявания период имущество сумите преминали през банковите сметки на проверяваните: Както е прието в преобладаващата към настоящия момент и споделяна от настоящия състав съдебна практика на ВКС (по въпроса е образувано, но понастоящем е висящо тълкувателно дело № 4/21 на ОСГК на ВКС), постъпилите суми по банкови сметки стават част от имуществото на проверяваното или свързаните с него лица, тъй като това са техни вземания от съответната банка. С изтеглянето на суми и с извършването на преводи, тези вземания се погасяват и престават да бъдат част от имуществото на проверяваното или свързаните с него лица. Част от имуществото на проверяваното или свързаните с него лица стават изтеглените суми в брой и вземанията, ако такива са възникнали в резултат на извършените преводи. Ако те са налице в края на изследвания период, те формират несъответствие и подлежат на отнемане, при наличие на съответните законови предпоставки. Паричните средства преминали по банкови сметки, които не са налични в края на изследвания период не формират превишение на имуществото и не могат да обосноват несъответствие, поради което не подлежат на отнемане (цит. Решение № 263 от 18.12.2020 г. на ВКС по гр. д. № 1293/2020 г., IV г. о., ГК).

За да се произнесе по основателността на претенцията, най-напред следва да се установи вида и стойността на придобитото в проверявания период от ответниците имущество, което е налично към края на периода или е отчуждено по непротивопоставим за държавата начин (оценени съгласно чл. 148 от ЗПКОНПИ), а при трансформация на имущество – стойността на наличното трансформирано имущество; респ. паричната равностойност на отчужденото имущество, когато разпореждането е противопоставимо на държавата (чл. 151 от ЗПКОНПИ). Преминалите през банковите сметки парични средства, които не са налични в края на проверявания период не са част от имуществото. Поради това част от имуществото не може да представлява и отрицателен размер на „нетен доход“. Разпоредбата на чл. 151 ЗПКОНПИ е неприложима към неналичните парични средства. Нормата е относима само към оценени в пари блага по см. на §1, т.4 ДР на ЗПКОНПИ. Парите могат да бъдат предмет на отнемане в качеството им на родово

определени вещи, т.е. само когато са налични, поради което и само в тази хипотеза ще участват във формирането на имуществото и определянето на неговата стойност.

При това положение и съобразно изложеното (без неналичните суми), цялото придобито от ответниците имущество в процесния период (двата периода, съответно от 06.08.2005 г. до 06.08.2015 г. и от от 06.10.2006 г. до 06.10.2016 г.) и неговата стойност е: - два недвижими имота (ПИ с идентификатор № 24030.501.673 по КК на гр. Д. с площ 394кв.м., находящ се в урбанизирана територия на гр. Д., *, представляващ прилежащ терен на сграда за търговия със ЗП 139кв.м., с идентификатор №24030.501.673.1 и сграда за търговия със ЗП от 91кв.м. с идентификатор №24030.501.673.1, с право на строеж, собственост на ЕТ "МИТ - М. Г." и стойност 3 690,54 лв. (призната от КПКОНПИ стойност по договор на ответника с общината) и апартамент №8 в гр.Варна, ул. „*“ № *, ет. етаж *, ИД № 10135.2554.528.1.8, заедно с 2.0134 % ид.ч. от общите части на сградата, и от правото на строеж върху дворното място, закупен от М. С. Г. за сумата от 122 017,30 лв. (призната от ищеца като действителна пазарна цена по договора); - четири моторни превозни средства - товарен автомобил с марка „*“, модел “*” с рег. № * (с призната от КПКОНПИ като действителна стойност по договора за продажба - 9 485,77 лв.); товарен автомобил с марка „*“, модел “*” с рег.№ *; лек автомобил - „*“, модел “*” с рег.№ *; и лек автомобил - „*“, модел “*” с рег.№ *, посредните три - придобити по договори за финансов лизинг, с пазарна стойност в размер на платените лизингови и окончателни вноски (посочени в заключението на вещото лице в таблици 11 и 11.1 за съответните проверявани периоди) и обща оценка на всички МПС според заключението на вещото лице по СИЕ (в размер на сумата от 205 287,69 лв. за проверявания период от 06.08.2005 г. до 06.08.2015 г. и в размер на сумата от 164 095,71 лв. за проверявания период от 06.10.2006 г. до 06.10.2016 г. Съдът не включва в графата имущество по изложените по-горе съображения общия размер на вноските за погасяване на задължения по кредит, общия размер на внесените парични средства по банкови сметки, които не са обвързани със задължения по кредити и общия размер на предоставените заемни средства на трети лица, посочени в съответните графи на таблици 15 и 15.1 от заключението на вещото лице, съответно за двата периода, предмет на проверката, които суми не са налични към края на проверявания период, съответно са преминали през

имуществото на ответниците. Така придобитото през поверяваните периоди имущество (двата имота и четири МПС), което е налично към края им, възлиза на сумите съответно: от 330 995,29 лв. (125 707,60 лв. – имоти и 205 287,69 лв. – МПС) за периода от 06.08.2005 г. до 06.08.2015 г. ; от 289 803,31 лв. (125 707,60 лв. имоти и 164 095,71 лв. – МПС) за периода от 06.10.2006 г. до 06.10.2016 г. Изводът е, че и за двата проверявани периода стойността на придобитото имущество надхвърля сумата от 150 000 лв.

При това положение следва да се извърши анализ за наличието на значително несъответствие по см. на § 1, т. 3 ДР на ЗПКОНПИ като превишение между притежаваното от проверявания и свързаните с него лица имущество в края на периода спрямо имуществото, притежавано в началото на проверявания период и ако то е над 150000 лева, може да се направи предположение, че наличното имущество в края на периода е незаконно придобито.

Съобразно приетото по делото заключение на вещото лице по съдебно-икономическата експертиза, общият размер на получените от ответниците доходи, приходи, източници на финансиране (таблица 4 от заключението) възлиза на сумата от 312 694,89 лв. за периода 06.08.2005 г. до 06.08.2015 г. и на сумата от 314 431,17 лв. за периода от 06.10.2006 г. до 06.10.2016 г., като в тази сума са включени: доходи, декларирани с годишна данъчна декларация и доходи от трудови и приравнени на тях правоотношения (съответно за двата периода от 77 384,14 лв. и 79 755,73 лв.); доходи от обезщетения, социални помощи, рента (съответно за двата периода от 6 719,03 лв. и 6 199,03 лв.); плащания по застрахователни договори и изпълнителни дела, стипендии, начално салдо по сметки, възстановени надвнесени данъци по ГД, преводи по сметки на проверяваните (признати от КПКОНПИ) (съответно 12 547,93 лв. и 12 432,62 лв.); суми от усвоени кредити и заеми (съответно 216 043,79 лв. и 216 043,79 лв.). В доходите на проверяваните по ГДД са включени и тези, реализирани от дейността на ответника в качеството му на ЕТ “МИТ - М. Г.“, поради което и оплакването на ответниците във въззивната им жалба за липсата на съобразяването им при анализа е неоснователно.

Обичайните и извънредни разходи: Стойността на обичайните разходи за издръжка на семейството по данни на НСИ за двата периода - периода 06.08.2005 г. до 06.08.2015 г. и периода от 06.10.2006 г. до 06.10.2016 г.,

възлизат съответно на 87 634,21 лв. и 89 412,68 лв. Вещото лице е заложило в изчислението статистическите данни на НСИ за „потребителския общ разход“ на домакинството, в който не са включени данъци, социални осигуровки, регулярни трансфери към други домакинства и други разходи, влог, изплащане на дълг и даден заем. Затова и оплакването на ответниците за включване в тази сума на разходите за платените местни данъци и такси и впоследствие дублирането ѝ с включването ѝ отново като отделна стойност (само на местните данъци и такси) е неоснователно. Като извънредни разходи, вещото лице е посочило: платените местни данъци и такси и ДОД по ГДД съответно за двата периода – 6 092,58 лв. и 5 214,60 лв.; платените разходи по застрахователни договори и изпълнителни дела, съдебни такси, преводи към трето лице, глоби – съответно за двата периода 22 369,12 лв. и 23 140,97 лв.; Общата, посочена от вещото лице в заключението сума на обичайните и извънредни разходи съответно за двата периода е в размер на 116 095,91 лв. и 117 768,25 лв. В тази стойност не са включени вноските на ответниците за погасяване на кредити, заеми, които са посочени в таблица 15 като стойност на имущество. Погасените кредити и заеми, предвид изложеното по-горе не съставляват имущество, а предвид включването на усвоените кредити и заеми в частта на приходите, погасената част от тях следва да бъде включена в частта на извънредните разходи. В този смисъл е основателно оплакването на ответниците във въззивната им жалба, че сумата на погасените заеми и кредити не формира имущество, а представлява разход на проверяваните. Така, съответно за двата периода, сумата на извънредните разходи за погасяване на кредити и заеми възлиза на 130 819,50 лв. и на 143 515,69 лв. С тези разходи общата стойност на обичайните и извънредни разходи за двата периода е съответно 245 915,41 лв. (сбор от 116 095,91 лв. и 130 819,50 лв.) и 261 283,94 лв. (сбор от 117 768,25 и 143 515,69 лв.).

Така нетният доход на проверяваните, съответно за периода 06.08.2005 г. до 06.08.2015 г. се равнява на сумата от 65 779,48 лв. (разлика между 312 694,89 лв. и 246 915,41 лв.), а за периода от 06.10.2006 г. до 06.10.2016 г. той възлиза на сумата от 53 147,23 лв. (разлика между 314 431,17 и 261 283,94 лв.).

Несъответствието между стойността на придобитото имущество и нетния доход на проверяваните за периода от 06.08.2005 г. до 06.08.2015 г. е 265 215,81 лв. (разлика между стойност на придобитото имущество

330 995,29 лв. и нетен доход от 65 779,48 лв.) и за проверявания период от 06.10.2006 г. до 06.10.2016 г. е в размер на 236 656,08 лв. (разлика между стойността на придобитото имущество и нетния доход на проверяваните). Налице е несъответствие, което е значително по см. на §1, т.3 от ДР на ЗПКОНПИ – в размер над 150 000 лв. за целия проверяван период (поотделно и за двата периода то е над 150 000 лв.), поради което се налага извода за наличие на незаконно придобито имущество, което подлежи на отнемане в полза на държавата. От придобитото в процесните периоди имущество, КПКОНПИ е претендирала само трите МПС: товарен автомобил с марка „*“, модел „*“ с рег.№ * и товарен автомобил с марка „*“, модел „*“ с рег.№ * – от проверявания М. Г. в качеството му ЕТ ЕТ „МИТ - М. Г.“ и лекия автомобил „*“, модел „*“ с рег.№ *, придобит със средства на проверяваните от синът им И. М. С.. Както бе посочено по-горе, неналичните у проверяваните суми, претендирани за отнемане от КПКОНПИ и представляващи платени вноски по кредити, внесени по карта и предоставени заеми, не съставляват имущество и не подлежат на отнемане в полза на държавата. В този смисъл и предвид изложеното неоснователни са оплакванията на КПКОНПИ, че погрешно, в разрез с разпоредбата на чл. 151 ЗПКОНПИ окръжният съд е приел, че може да се отнема само налично имущество.

В този смисъл исковете са основателни в частта за отнемането в полза на държавата на трите автомобила и са неоснователни в останалата им част за претендираните суми. До този извод, макар и с отчасти различни мотиви, е достигнал и окръжния съд в обжалваното решение, поради което то следва да бъде потвърдено.

По определението по чл. 248 ГПК:

С молбата си по чл. 248 ГПК, КПКОНПИ е поискала от окръжния съд да измени постановеното решение в частта на осъждането ѝ за заплащане на адвокатско възнаграждение от 8 049,14 лв. на адв. А. за оказаната от него на ответниците по делото безплатна адвокатска защита, като намали същото под минималния, предвиден в Наредба 1/2004 г. минимален размер, евентуално – до минималния предвиден в наредбата такъв, предвид липсата на подаден отговор на исковата молба, участието на адвоката само в едно съдебно заседание и липса на ангажирани доказателства. Недопустимо е намаляването на минималното адвокатско възнаграждение, присъждано по реда на чл. 38

ЗА под минималния размер, предвиден в наредбата, поради което това искане е неоснователно. Основателно, обаче е искането за определяне на възнаграждение в минималния размер по чл. 7, ал.2, т.5 от Наредба 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Адв. А. е упълномощен от всички ответници и общо е осъществявал защитата им по делото, като по делото той не е подал отговор на исковата молба, депозирал е едно становище по допустимостта на иска, участвал е в едно съдебно заседание и не е ангажирал никакви доказателства. При това положение и при липса на фактическа и правна сложност на делото, насрещната страна следва да бъде осъдена да му заплати съразмерно с резултата адвокатско възнаграждение в минимален размер по чл. 7, ал.2, т.5 от Наредба 1/2004 г. Изчислено върху цената на иска от 188 212,43 лв. минималното адвокатско възнаграждение е в размер на 5294,25 лв., а съразмерната на отхвърлената част от него (отхвърлената част е 159 112,43 лв.) се равнява на сумата от 4 473,64 лв. В този размер до 4 473,64 лв. се дължи от ищеца заплащане на адвокатско възнаграждение. Обжалваното определение следва да бъде отменено като решението – изменено в частта на осъждането за заплащане на адвокатско възнаграждение – от сумата 8 049,14 лв. – на сумата от 4 473,64 лв.

С оглед изхода от спора, КПКОНПИ дължи заплащане на държавна такса за въззивното производство в размер на сумата от 3 182,25 лв. съгл. чл.157, ал. 2 от ЗПКОНПИ, вр. с чл. 78, ал. 6 от ГПК. Предвид неоснователността на въззивната жалба на ответниците, не им се дължат претендираните разноски за държавна такса.

По изложените съображения, Апелативен съд гр.Варна,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260002/21.04.2022 г., постановено по гр. д. № 189/2018 г. по описа на Силистренския окръжен съд.

ОТМЕНЯ определение № 260056/07.06.2022 г., постановено по гр. д. № 189/2018 г. по описа на Силистренския окръжен съд, с което е отхвърлена молбата на КПКОНПИ по чл. 248 ГПК за изменение на решение № 260002/21.04.2022 г., постановено по гр. д. № 189/2018 г. по описа на Силистренския окръжен съд, в частта, с която КПКОНПИ е осъдена да

заплати на адв. И. А. от АК –С. сумата от 8 049,14 лв. , представляваща адвокатско възнаграждение по чл. 38 ЗА, съобразно отхвърлената част от иска, като вместо това ПОСТАНОВИ:

ИЗМЕНЯ решение № 260002/21.04.2022 г., постановено по гр. д. № 189/2018 г. по описа на Силистренския окръжен съд в частта, с която КПКОНПИ е осъдена да заплати на адв. И. А. от АК –С. адвокатско възнаграждение по чл. 38 ЗА като ОТМЕНЯ решението в частта на присъденото адвокатско възнаграждение на адв. И. А. за горницата над сумата от 4 473,64 лв. до 8 049,14 лв.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, ЕИК * да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Варненския апелативен съд дължимата държавна такса за въззивното производство в размер на сумата от 3 182,25 лв.

Решението може да бъде обжалвано пред ВКС на РБ в едномесечен срок от връчването му на страните и при условията на чл.280 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____